ХРИСТИНА ГУТЕВА

КОРЕНЪТ Е ЦВЕТЕ

София
2018

ТЕОРЕМА

непоканени думи

изписвам ги
в мъглата навън
и съм свободна

цял живот
се упражнявам да пиша поезия
за да се получи най-добрия стих

смъртта

вдъхновението идва понякога
за да ми напомни
че не съм забравена от думите
а после си отива
за да ме научи да живея и без него

разумът ми предлага
толкова много думи
сърцето ми не разпознава
нито една от тях
а ръката ми пише
каквото си иска

аз съм отворена книга
думите неистово крещят
между тях е
тишината
която разказва за мен

и продължава да вали

останаха сухи
единствено
неизречените думи

изкуството е в това
което не правиш
но се получава

следпразнично

събудих се в 4
луната пълна
главата ми празна
тишината играе
с дима от цигарата ми
и ми припомня
как се пишат стихове

невинаги

със залеза нощта започва
а денят с изгрева

животът все иска
да му плащаме
а нито пее
нито танцува
нито се съблича

опитай да си подредиш живота
и той ще се превърне
в каша

под цъфналата вишна
редя кубчето на Рубик
затварям желанията
в шест разлистени цвята